

[Søren P. Larsen.]

og skaffe dem nyttig Beskæftigelse, i Stedet for at de skal være prisgivet til Lediggang og til Gadens Tilfældigheder.

Det næste Spørgsmaal, det ærede Medlem nævnte, var Højskolen. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i Arbejdsløshedsloven af 23. Juni 1932 er der netop nu søgt indsat en Bestemmelse, der tager Sigte paa, at Højskolerne skal faa Lejlighed til at faa en Del af de unge, der gaar ledige, ind under deres Paavirkning, derved at de unge med deres Understøttelse kan overføres til Højskolerne. Saa vidt jeg ved, var der intet Parti, der gjorde Indsigelse mod denne Paragraf. Jeg har oven i Købet, saa vidt jeg ved, takket den højtærede Minister, fordi den er kommet ind. Hermed være ikke sagt, at man ikke kunde gaa videre.

Jeg maa sige, at naar jeg læser de Forslag, som den højtærede Minister har refereret i sin Skrivelse, er det ganske interessant at se f. Eks. Forslaget om at dyrke Jord i Fællesskab, og at Avlen indstilles paa Produkter, der er let sælgelige og ikke kræver særlig Uddannelse for at blive produceret. Hvis vi kunde faa det ud til almindelig Kundskab, at der fandtes saadanne Midler, at man kunde fremme Avl af Produkter, der var let sælgelige og lette at fremavle, vilde det vist have sin Betydning at faa Forslag frem; men hvis der bagved kun ligger dette, at det er halve Antydninger paa Omraader, hvor faglig Dygtighed har bestaaet sin Prøve, tillægger jeg det ikke saa stor Værdi. Ogsaa det Spørgsmaal, der har været nævnt, om rationel Ægproduktion i Forbindelse med Frugtavl ser meget godt ud paa Papiret, men i det praktiske Liv former det sig ofte anderledes.

Naar jeg vender mig til den højtærede Ministers Lovforslag, kommer jeg uvilkaarligt til at tænke paa, at i det praktiske Liv gaar det undertiden anderledes, end man tænker sig. Jeg kan fortælle, at paa et stort Teglværk har man for kort Tid siden indført en Arbejdsdeling, hvorved man beskæftiger flere Folk end ellers, og man har gjort det paa den Maade, at man mellem Organisationerne blev enig om i Stedet for i otte Timer at arbejde i seks, saaledes at man arbejder i to Hold paa hver seks Timer, hvorved Teglværket er i fuld Sving i tolv Timer. Saaledes finder man undertiden i det praktiske Liv Veje frem, før Lovparagrafferne kommer og angiver Linien og Tendensen.

I Lovforslagets § 1 staar der, at „Kom-

muner, Foreninger (derunder Fagforeninger) eller andre egnede Organer“, der ønskor at være med til at skaffe unge arbejdsløse Beskæftigelse, kan faa Hjælp under de og de Former. Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, hvad det er for „andre egnede Organer“, han har tænkt paa her, men ikke har fundet Udtryk for, naar der dog er blevet Plads til at nævne et Par Kategorier.

Længere nede i Forslagets § 1 staar der, at der skal være en passende Blanding af legemligt Arbejde, Undervisning og Sport, og det er naturligvis meget smukt stillet op. Dernæst kommer vi til de Arbejder, der er Tale om at sætte i Gang, Skov- og Landbrugs- og Havearbejde, Kyst- og Naturfredning, Trafikforbedringer — det maa vel være Vejarbejder, der er Tale om — samt Anlæg af Sports- og Lejrpladser og dernæst saadant Arbejde, som henhører under Vedligeholdelse af den arbejdsløses Klæder, Bohave og lignende. Og dér kommer vi til det Punkt, der vedrører det økonomiske, nemlig at den arbejdsløse, der i den paagældende Tid er beskæftiget her, skal have Kost og Logi ved Kommunernes eller vedkommende Forenings Foranstaltning. Saa føjes der til, at han yderligere skal have et Beløb til Dækning af andre Fornødenheder.

Hvis vi giver de unge arbejdsløse Kost og Logi og en passende Beskæftigelse, der er blandet paa den Maade, her er Tale om, legemligt Arbejde, Undervisning og Sport, hvor stort skal saa det passende Beløb være, der derudover skal ydes? Det er en af den Slags Ting, der gør, at Lovforslaget ikke virker særlig tiltalende, fordi man vil have mere med end alene dette at give Beskæftigelse og Undervisning. At Kosten følger med, betragter jeg som givet, og ligeledes Logi i det Øjeblik, man fører dem bort til disse Lejre eller Kaserner, der er Tale om.

De Arbejder, der saa sættes i Gang, maa ikke paa nogen Maade, hverken direkte eller indirekte, være af den Beskaffenhed, at der opnaas økonomisk Vinding; hvis en saadan økonomisk Vinding opnaas, skal Overskuddet anvendes i et samfundsnyttigt Øjemed.

Naar vi ser paa Lovforslaget i dets Helhed, er det i og for sig ikke selve det Beløb, der foreslaas anvendt, som virker afskrækkende, 3 Mill. Kr., hvoraf Kommunerne skal betale den ene og Staten de to Millioner. Men jeg maa sige, jeg bliver efterhaanden lidt forbavset over den højtærede Ministers Forslag. Jeg forstod det saaledes, at da vi gennemførte den midlertidige Arbejdsløshedslov, som skulde gælde for i Sommer, saa var vi næsten — det